

sat Lovforslaget som oprindelig sket, var den, at jeg kunde tænke mig Muligheden af, at denne Lov kunde ophæves en Gang i Sommerens Løb, men at det kunde være ubekvemt for Rigsdagen, som maaske paa det Tidspunkt havde Ferie, at blive sammenkaldt alene i den Anledning, og derfor var jeg ængstelig for at sætte en Tidsfrist, der udløb en Gang i Sommerens Løb. Saaledes som Lovforslaget blev vedtaget i det høje Landsting, sikrer det paa den ene Side, at Loven ikke kan være længere end til Efteraaret, og paa den anden Side, at den høje Rigsdag ikke skal blive sammenkaldt alene for den Sags Skyld, og gør det dog muligt at ophæve Loven i det Øjeblik, man i ledende Finans Kredse maatte være enig om, at nu er den overflødig. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Folketing at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra det høje Landsting.

Birch: Paa Venstres Vegne kan jeg udtale, at vi er tilfredse med den Ændring i det oprindelige Lovforslag, der er foretaget i det høje Landsting, og at vi derfor kan stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger for os.

Mit Parti ønsker til Trods for, at det ligger noget udenfor det foreliggende Lovforslags Rammer, at benytte den foreliggende Lejlighed til at rette en Forespørgsel eller Henstilling til den højtærede Handelsminister om en anden, med Moratorie-loven beslægtet Lov, nemlig om det saakaldte Bankmatorium eller rettere Lov Nr. 156 af 2. August 1914, ved hvilken der tillagdes Handelsministeren Bemyndigelse til at fastsætte, at der paa en Kontrabog eller et Indlaansbevis med Banker eller Sparekasser ikke kan udbetales mere end 300 Kr. om Ugen. Vi erkender, at den Udtalelse, som den højtærede Handelsminister i August Maaned paa Foranledning af mit Parti her i Salen fremsatte om, at han turde love, at Banker og Sparekasser skulde tage fornødent Hensyn til Folk, som har samlet Penge i Banker og Sparekasser til virkelig Dækning af Forpligtelser, de havde indgaaet, har haft sin store Betydning og har taget den værste Brod af den nævnte Lov. Efter-

haanden som Forholdene paa Pengemarkedet imidlertid har udviklet sig hen imod det normale, bliver der dog tilbage dette, at enkelte Pengeinstitutter stiller sig ganske overordentlig kulant og glat væk udbetaler de Beløb, som Indskyderne har Brug for, medens derimod andre Pengeinstitutter benytter sig af den Ret, der er tillagt dem som Følge af fornævnte Lov, til at nægte større Udbetalinger. Det forekommer derfor mit Parti, at det burde tages under Overvejelse, hvorvidt Handelsministeren maaske uden Fare kunde opføre med at benytte den ham givne Bemyndigelse, og vi vilde gerne have spurgt den højtærede Minister om, hvorledes han stiller sig til denne Tanke. Jeg ser desværre, at den højtærede Minister ikke er til Stede, men den højtærede Justitsminister vil maaske lade vor Henstilling gaa videre til den højtærede Handelsminister. Mit Parti mener at have Anledning til at tro, at Pengemarkedet nu stiller sig saaledes, at en Række Pengeinstitutter endog har Overflod paa Midler, og vi har den Tro, at det vil have sin Betydning i Retning af at stimulere Virksomheden i Landet, hvis en Del af disse Pengemidler blev flydende eller kom ud i Befolkningen, dels paa den Maade, at Ejerne f. Eks. købte Kreditforeningsobligationer, dels derved, at Pengene i det hele taget kom ud at virke i Forretningslivet. Det er, som sagt, kun en Henstilling til den højtærede Handelsminister.

Justitsministeren (Zahle): Jeg antager, at min Kollega Handelsministeren ikke i Forvejen er blevet underrettet om, at man agtede at fremsætte denne Henstilling til ham under dette Lovforslags Behandling, deri ligger altsaa hans Undskyldning for, at han ikke i Øjeblikket er til Stede i Tinget. Jeg skal bringe Henstillingen videre, og den vil naturligvis blive underkastet, fortjent Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.